

de repoblació amb un valor naturalístic nul, és natura. Un matollar, l'ecosistema mediterrani per excel·lència, l'hàbitat de la major part de plantes i animals és una mena de "porció cremada sense importància". El que és més important però és que separant la palla les xifres són menors. Finalment, ens trobem davant d'una tercera bestiesa: recórrer al sempre a l'abast "...amb el nostre govern s'han cremat menys hectàries que amb l'anterior". No és del tot imbècil i insultant aquesta reacció que hem hagut de sentir en veu de tots els partits que han pujat al govern. És que ens hem de sentir orgullosos d'haver perdut 3000 hectàries quan podríem haver-ne perdut 5000? És el nostre patrimoni un altre valor econòmic, com ara l'IPC, amb el qual hem de baixar el cap davant de la fatalitat? Sincerament, no. És la nostra terra, és una part de nosaltres. És, en poques paraules, una manipulació perversa que menysprea la nostra identitat.

Finalment, he arribat a la conclusió que es tracta d'una qüestió de prioritats. A una banda de la balança tenim el territori i el poble. A l'altra tenim Terra Mítica, la ciutat de les

Ciències i de les Arts, la Ciutat del Cinema, la Ciutat de la Pilota, la Ciutat de la Justícia, l'aeroport de Castelló, la Biennial d'Art... obres faraòniques que no cobreixen les perspectives que ens prometien, però això sí, amb una projecció

política indiscutible... fine business, com diuen a l'estranger. Amics, recordeu que els diners són els nostres. Què preferiu, invertim en nosaltres o invertim en el curriculum vitae dels governants?

